

В м. Харкові функціонує 3 НП, які контролюються освітніми та науковими установами:

1. НП «Наукоград-Харків»: загальний розмір статутного капіталу складає 1020000.00 грн, 98 % статутного капіталу належить інституту проблем машинобудування ім. А. М. Підгорного Національної академії наук України, ОПФ – інші ОПФ.

2. НП Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»: загальний розмір статутного капіталу складає 81000.00 грн, 50,62 % статутного капіталу належить Національному технічному університету «Харківський політехнічний інститут», ОПФ – ТОВ.

3. НП «Радіоелектроніка та інформатика»: загальний розмір статутного капіталу складає 81000.00 грн, 93,4 % статутного капіталу належить Харківському національному університету радіоелектроніки, а 6,6 % – Науково-технічному центру академії наук прикладної радіоелектроніки, ОПФ – інші ОПФ.

4. НП «ФЕД», розмір статутного капіталу якого складає 100000.00 грн. не контролюється освітніми або науковими установами. 50 % статутного капіталу належить державному підприємству «Харківське агрегатне конструкторське бюро», ОПФ – інші ОПФ.

Додатково до Харківського регіону необхідно відносити і НП «Агрозоовет», загальний розмір статутного капіталу якого складає 2500000.00, 53 % статутного капіталу належить Харківській державній зооветеринарній академії, ОПФ – ТОВ.

За кількістю НП Харків та Харківська область займають 2-е місце в Україні після м. Київ.

Висновки. У м. Харкові необхідно використовувати інноваційний та науковий потенціал чотирьох НП та 1 НП в Харківській області з можливістю формування на їхній базі відповідних галузевих або міжгалузевих кластерів та виконання функцій елементів інноваційної інфраструктури.

Недоліки регулювання НП:

- не визначена чітко в законі ОПФ НП;
- відсутність прозорого формування органів управління НП та прийняття рішень щодо розпорядження фінансами;
- обмеженість джерел формування статутного капіталу;
- не передбачено законом можливості пільгового використання нерухомого майна учасників;
- не визначені всі можливі форми участі в інноваційному процесі, в тому числі в обігу прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Пропозиції щодо удосконалення законодавства про НП:

- передбачити багатофункціональність НП як суб'єктів інноваційних відносин;
- в законі передбачити засоби заохочення формування мережі парків, в тому числі наукових, технологічних та індустріальних;
- встановити право здійснювати внески державних ЗВО та наукових установ в статутний капітал в грошовій формі за рахунок власних надходжень;
- передбачити прозорість формування та управління НП за участю наукової спільноти та представників бізнесу;
- удосконалити законодавче регулювання ОПФ парків.

Таким чином, потребує удосконалення законодавче регулювання ОПФ НП, визначення їх функцій та місця в інноваційній інфраструктурі з закріпленням у законі можливості виконання функцій бізнес-інкубатора, ЦТТ, центру підтримки підприємництва та інших функцій, пов'язаних з розвитком НІС.

2.1.6. Індустріальні парки

Також в Україні передбачено створення **індустріальних парків** завдяки базовому Закону України «Про індустріальні парки» №5018-VI від 21.06.2012 р. Згідно зі ст. 1 цього Закону «індустріальний (промисловий) парк – це визначена ініціатором створення індустріального парку відповідно до містобудівної документації облаштована відповідною інфраструктурою територія, у межах якої учасники можуть здійснювати господарську діяльність у сфері переробної промисловості, інформації і телеко-

мунікацій, а також науково-дослідну діяльність на умовах, визначених Законом та відповідним договором». Створюється індустріальний парк у три етапи: 1) прийняття ініціатором рішення про створення, для чого він розробляє та затверджує концепцію індустріального парку; 2) вибір керуючої компанії та укладення договору про створення та функціонування парку; 3) залучення учасників та укладення з ними договорів про здійснення господарської діяльності, істотні умови якого закріплено у ст. 30 Закону. Ініціатор, керуюча компанія та учасники індустріального парку можуть отримати державну підтримку лише при включенні парку до Реєстру індустріальних (промислових) парків. На кінець 2017 року у цьому реєстрі було внесено 25 індустріальних парків. Головні засоби державної підтримки для цих парків визначені у розділі VIII Закону, Митному та Бюджетному кодексах України, а також у Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р., затвердженій постановою КМУ №385 від 06.08.2014 р. Зокрема, це наступні засоби:

1) при будівництві об'єктів у межах індустріальних парків ініціатори, керуючі компанії та учасники не залучаються до пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту (розмір якої може становити до 10 % загальної кошторисної вартості будівництва нежитлової та до 4 % – житлової будівлі);

2) законом про Державний бюджет України на відповідний рік може бути передбачено надання ініціаторам та керуючим компаніям безвідсоткових кредитів (позик), цільового фінансування на безповоротній основі для облаштування індустріальних парків (хоча Закони про Держбюджет і на 2017 р., і на 2018 р. фінансової підтримки для індустріальних парків не встановлювали);

3) ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, матеріалів, що не виробляються в Україні та не є підакцизними товарами (далі – устаткування), ініціаторами та керуючими компаніями для облаштування індустріальних парків і учасниками для здійснення господарської діяльності у їх межах звільняється від оподаткування митом;

4) спрямування коштів державного фонду регіонального розвитку, створеного у складі Державного бюджету, на виконання інвестиційних програм і проектів, що мають на меті створення інфраструктури індустріальних парків (за умови співфінансування з місцевих бюджетів на рівні 10 %); та

5) створення регіональної мережі індустріальних парків та надання державної підтримки суб'єктам господарювання, що їх створюють.

В м. Харків була спроба створювати КП «Індустріальний парк «Рогань»», проте проводилася вона за відсутності загальнодержавної концепції розуміння сутності, їх особливостей у порівнянні із науковими і технологічними парками та затребуваності індустріальних парків для розвитку економіки України, коли ще не було прийнято Закон України «Про індустріальні парки».

2.1.7. Технологічні парки

Законодавством встановлено, що технологічні парки можуть бути створені без утворення окремої юридичної особи та без об'єднання вкладів учасників. Відтак, технологічний парк може бути заснований юридичною особою або групою юридичних осіб, які діють відповідно до договору про спільну діяльність. Згідно Закону договір про спільну діяльність технопарку повинен містити відомості про склад учасників, їх права та обов'язки, пріоритетні напрями діяльності, органи управління і керівний орган, їх повноваження та порядок прийняття ними рішень, порядок фінансування діяльності органів управління і керівного органу, порядок прийняття нових учасників та виключення з числа учасників інноваційної структури, порядок ліквідації інноваційної структури (припинення дії договору).

Законодавчу і нормативно-правову основу діяльності технологічних парків складають:

1. Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» № 991-ХІV від 16.07.1999 р.

2. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» № 433-IV від 16.01.2003 р.

3. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-IV від 04.07.2002 р.

4. Постанова КМУ «Деякі питання організації діяльності технологічних парків» № 1657 від 29.11.2006 р.

5. Постанова КМУ «Про затвердження Положення про Комісію з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів» № 1219 від 06.08.2003 р.

Організації і підприємства, що входять до складу технологічного парку, зберігають за собою усі права юридичних осіб і діють у відповідності зі своїми статутами, договором про спільну діяльність